

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 2. Quodnam est pretium justum rerum venalium?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

nunc pecunia pro pecunia præsentis. Requiritur autem ut pretium sit definitum, l. 35. ff. de contrah. empt.

Not. Cum res venditur, censetur cum ea vendi id omne, quod est pars illius, vel cum ea connexum, & ejus accessorium, nisi expressè excipiatur. Sic fundo empto censentur arbores in eo consistere, & fructus pendentes vendi; nam fructus rei cohærentes censentur pars illius, l. 44. ff. de rei vindict. Secus de fructibus avultis.

Q. 2. *Quodnam est pretium justum rerum venalium?*

Resp. Justum pretium est illud, quod exæquat valorem rei venalis. Duplex est, scilicet legitimum, & vulgare, quod etiam naturale dicitur. Pretium legitimum est illud, quod lege Principis, vel Magistratū decreto constitutum est. Vulgare est, quod communī hominum aestimatione constituitur, spectatis mercium copia, vel penturia, venditorum impensis, labore, periculis, modo vendendi, emptorum multitudine, vel paucitate, &c. seclusis fraudibus, ac monopolis injustis, juxta l. pretia ff. ad legem falcid. *Pretia rerum non ex effectu, nec utilitate singulorum, sed communiter funguntur.* hoc est, definiuntur.

Hinc pretium justum, & injustum potest esse diversum in diversis locis, & temporibus

II 2 pro

pro varia in iis rerum æstimatione. Pretium legitimum consistit in indivisibili, ita ut non licet venditori illud augere, nec emptori minuere; nisi venditor sponte velit minus exigere: quia publica potestas, pro vi, quam habet obligandi suos subditos in ordine ad bonum commune, restringit pretium ad aliquid determinatum, ideoque indivisibile. Vulgarē verò habet quādam latitudinem, intra quam licet pluris, vel minoris, vendere, aut emere. Ratio est, quia legitimum constituitur ab uno, vel à pluribus in idem consentientibus: vulgare autem pendet à multis non idem omnino judicantibus. Quod enim quidam æstimant novem, hoc alii decem, alii vero undecim æstimant. Quare ex communi, triplex est vulgare pretium, nempe infimum, medium seu mediocre, & summum seu rigorosum. Sic juxta communem si pretium medium sit viginti, infimum erit novemdecim circiter, summum viginti-unum. Item si medium sit centum, infimum erit nonaginta quinque summum verò centum quinque, aut circiter. Et ita cum proportione de aliis secundūm æstimationem prudentem. Sic tamen ut latitudo sit major, si res sit pretiosior, & minor, si res sit minus pretiosa, ut patet in exemplis allatis, in quorum primo latitudo est trium aureorum, in secundo decem. Imo ipsum medium suam habet latitudinem, similiiter infimum, & summum.

Sed

DE CONTRACTIBUS. 501

Sed quid si res quædam neque lege, neque ex communi estimatione hominum pretia habeant, cuiusmodi sunt gemmæ exquisitæ, aves rarae, tabellæ, statuæ antiquæ, flores, artefacta quædam rara, & similia, quæ non sunt necessaria?

Resp. Res illæ non possunt vendi pro arbitrio vendentis, sed debent secundum æstimationem peritorum. Ita Cajetan. Navar. Rebellus, Lessius, Salas, De Lugo, & alii. quia justum eorum pretium sumendum est, non ex beneplacito Domini, sed ex judicio prudenti, spectatis novitate, antiquitate, raritate, utilitate, & aliis circumstantiis ad valorem rei facientibus. Nam non ideo restanti valet, quia venditori placet tanti vendere, sed quia intelligentum judicio tanti æstimatur. Et nem o prudenter potest judicare rem tanti valere, quanti potest vendi: pretium autem justum debet esse prudenter æstimatum. Nec refert, quod nulla vis, aut necessitas inferatur emptori, alioqui possent usuræ retineri, quando mutuum petitur ad usus non necessarios, ut ludum, &c.

Q. 3. An licet vendere ultra justum pretium, saltem extraneo, vel emere infra?

Resp. Neg. Ita nunc omnes Theologi. Constat 1. ex cap. 1. de empt. 2. Quia in omni contractu æqualitas justitiae jure naturali ser-

Li 3 vari